

30 – ISUS ESTE EL ATENT LA CEI CARE SUFERĂ?

Îți amintești tu ce L-a umplut pe Isus de admirație? Da, a fost credința unui ofițer roman. Isus a spus: „N-am mai văzut niciodată o credință atât de mare” și a răspuns la rugăciunea acestui ofițer vindecându-i slujitorul bolnav. A avea credință în Isus, a crede în El, este important pentru fiecare dintre noi. Dar ști tu că Isus poate face și o minune atunci când nimeni nu i-a cerut? Este uimitor, nu-i așa? Asta vom vedea astăzi. Vă vom duce în orașelul Nain, unde se vor intersecta două procesiuni, o procesiune a bucuriei și o procesiune de oameni care plâng. Să vedem cum se va desfășura această întâlnire.

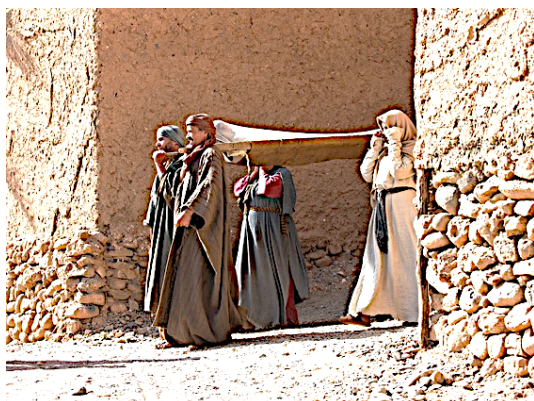
Vei găsi această poveste în capitolul 7 al Evangheliei după Luca și vei putea răspunde la întrebarea mea: De ce a făcut Isus această minune când nimeni nu i-a cerut?

O MAMĂ CARE PLÂNGE

Isus se apropie de orașelul Nain cu ucenicii săi și o mulțime mare care îl urmează. De ce sunt toți acești oameni în jurul Lui? A devenit foarte popular?

Da! Pentru că mulți s-au vindecat, ei înșiși sau copiii lor, prietenii lor. Au văzut minuni, vindecări. Sunt în admirație de ceea ce face Isus. Nu mai vor să-L părăsească. Cuvintele Lui le fac atât de mult bine, le dau curaj, speranță. Le vorbește despre iertare, despre bucurie, despre rai, despre Dumnezeu Tatăl Său. Cu Isus, se întâmplă întotdeauna ceva extraordinar.

Această procesiune se pregătește să intre în oraș.

În acel moment, o altă procesiune părăsește orașul. Sunt locuitorii din Nain, bărbați cu fețe triste, femei în lacrimi, tineri, bătrâni, care merg încet, plângând și tânguindu-se. În fruntea acestei procesiuni, o mamă devastată avansează dureros, cu capul plecat. Plânge. Disperarea ei este mare. În fața ei, patru bărbați poartă o targă pe care este așezat trupul fiului ei, înfășurat într-o pânză. Este mort, urmează să-l îngroape.

Câteva femei vorbesc între ele foarte încet:

- Este singurul ei fiu.
- Da, nu are alți copii.
- Când te gântești că este văduvă.
- Da, și-a pierdut deja soțul și acum este fiul ei.
- Este teribil, se află singură.
- Da, în seara asta, când se va întoarce acasă, va fi singură, fără nimeni cu care să vorbească, fără nimeni cu care să se îmbrățișeze, iar mâine va fi singură și tot singură în zilele care vor veni
- Mă întreb cum va reuși să trăiască? Nu are nimic.
- Trebuie să mănânce. Îi voi aduce ceva din când în când, dar nu este de ajuns.
- Este adevărat, nu are niciun ajutor, niciun ban. Va fi într-o mare sărăcie pentru tot restul vieții.
- Și apoi nu va fi nimeni care să aibă grijă de ea, să o țină în brațe, să aibă grijă de ea.

- Ne pare foarte rău pentru ea, este într-o mare suferință.

În Nain, toată lumea o cunoaște, au venit în număr mare să o înconjoare cu afecțiunea lor, să o sprijine. Dar nimeni nu o poate consola.

Cele două procesiuni se vor intersecta, o procesiune de bucurie cu Isus și o procesiune de suferință. Isus este acum foarte aproape de această femeie.

Îi va cere ea ajutorul? Îi va adresa o rugăciune, o implorare? Nu! Nu cere nimic. Prietenii, vecinii care o înconjoară, îl vor striga pe Isus? Nu! Nimeni nu se mișcă.

Oare durerea o împiedică să vadă că Isus este acolo, foarte aproape de ea?

Isus se oprește din mers.

- Nu plânge! îi spune el.

Se apropie de targă și își pune mâna pe ea. Bărbații care duc targa se opresc. Cele două procesiuni se opresc, niciun cuvânt, toată lumea își ține respirația, ochii sunt ațintiți asupra lui Isus.

Ce se va întâmpla?

- Tinere, a spus Isus, îți spun, scoală-te!

În acel moment, tânărul, care murise, a auzit, a văzut, s-a ridicat în șezut și a început să vorbească. Isus l-a luat de mână și l-a dus la mama sa.

Oamenii erau uimiți și încântați. Lacrimile au încetat să mai curgă.

Mama și-a ținut copilul aproape de ea. Da! Fiul ei este în viață. După atâta durere, imaginează-ți bucuria și recunoștința acestei mame. Nu, Dumnezeu nu a uitat-o. El o iubește, a văzut-o suferind și a consolat-o.

Isus a săvârșit această minune extraordinară.

I-a înviat fiul din morți.

În ambele procesiuni, există acum aceeași bucurie. În realitate, există o singură procesiune de oameni uimiți care îl glorifică pe Dumnezeu.

- Un mare profet este printre noi, Dumnezeu ne-a vizitat!, spun ei cu profund respect, pentru că știu că acest Dumnezeu Atotputernic este și un Dumnezeu sfânt și drept.

Și foarte repede, în toată țara, s-a răspândit vestea că Isus a înviat pe fiul văduvei din Nain.

ȘI TU ȘI EU!

Găsesc această poveste emoționantă. Și tu, ce crezi? În această situație, nimeni nu s-a rugat de Isus și totuși El a săvârșit această minune extraordinară. De ce a făcut asta? Aceasta este întrebarea pe care ți-am pus-o. Avem răspunsul în Evanghelie, ascultă cu atenție, ți-o voi citi: „Isus, văzând-o pe această femeie, l s-a făcut milă de ea.” De aceea a săvârșit această minune. A fost emoționat de situația tragică a acestei mame. A înțeles toată suferința ei și a intervenit în mod miraculos fără a fi rugat.

Știi că Dumnezeu are întotdeauna o atenție specială pentru cei care sunt singuri, care nu au pe nimeni, femeile care sunt văduve, copiii care nu-și mai au părinții. El are grijă de ei chiar dacă uneori nu își dau seama. Dacă acesta a fost cazul tău, amintește-ți că Tatăl tău care este în ceruri te vede. Poți avea încredere în El. El va ști să-ți aducă mângâiere și să-ți călăuzească viața.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Este durerea unui copil gravă în comparație cu grijile noastre? Câtă atenție acordăm durerii lor? Fiecare inimă are suferința ei, ascultarea noastră, prezența noastră îi pot ajuta să depășească multe dificultăți. Au resurse extraordinare în ei.

De asemenea, îi putem ajuta să caute mângâiere lângă Dumnezeu.

Dumnezeul nostru este plin de compasiune.

Psalmul 116 versetul 5